

2023 r.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego w obrębach geodezyjnych Szczytniki i Koninko,
w rejonie ulic: Mostowej, Jeziornej i Lazurowej, gmina Kórnik

Opracowanie: Miłosz Sura

SPIS TREŚCI:

I.	PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA PROGNOZY	3
II.	METODA OPRACOWANIA, WYKORZYSTANE MATERIAŁY	5
III.	OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA.....	8
1.	CHARAKTERYSTYKA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO	8
2.	STAN ŚRODOWISKA.....	12
3.	UWARUNKOWANIA EKOFIZJOGRAFICZNE	17
IV.	ANALIZA USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU	17
1.	USTALENIA PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.....	17
2.	ANALIZA I OCENA WPLYWU ROZWIĄZAŃ FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNYCH NA ŚRODOWISKO.....	24
3.	ANALIZA I OCENA WPLYWU NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA WE WZAJEMNYM POWIĄZANIU	24
4.	ODDZIAŁYWANIE USTALEŃ PROJEKTU PLANU NA FORMY OCHRONY PRZYRODY	29
V.	METODY ANALIZY REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU	30
VI.	CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU	31
VII.	PROGNOZA ZMIAN ŚRODOWISKA W WYNIKU REALIZACJI USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.....	36
1.	PRZYJĘTE ZAŁOŻENIA.....	36
2.	PROGNOZA SKUTKÓW WPLYWU USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE	36
3.	ŚRODOWISKOWE SKUTKI ZANIECHANIA REALIZACJI USTALEŃ PLANU.....	36
4.	ODDZIAŁYWANIE TRANSGRANICZNE	37
5.	ODDZIAŁYWANIE SKUMULOWANE	37
VIII.	PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ OGRANICZAJĄCYCH NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO ORAZ ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH	37
IX.	STRESZCZENIE	35

• PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA PROGNOZY

Projekt miejscowego planu opracowany został w oparciu o uchwałę XXVIII/386/2021 Rady Miasta i Gminy Kórnik z dnia 27 stycznia 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębach geodezyjnych Szczytniki i Koninko, w rejonie ulic: Mostowej, Jeziornej i Lazurowej, gmina Kórnik.

Podstawą prawną opracowania prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (MPZP) stanowią:

- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Prognoza oddziaływania na środowisko dla miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ma na celu dokonanie oceny skutków realizacji ustaleń planu w odniesieniu do poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego, wskazanie potencjalnie uciążliwych lub korzystnych dla środowiska ustaleń urbanistycznych i powinna stanowić integralną część opracowania planu i podawać rozwiązanie poprawiające istniejący i planowany sposób zagospodarowania.

Obowiązek sporządzenia Prognozy, a także jej ogólny zakres, wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (art. 46 - 53). Zgodnie z nim prognoza powinna:

- określać, analizować i oceniać istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu, stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem, istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu, przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

- przedstawiać rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – przedstawiać rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zgodnie z procedurą zawartą w *ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, na mocy art. 53, dział IV, rozdz. 2, otrzymano uzgodnienie zakresu i stopnia szczegółowości przygotowywanej prognozy oddziaływania na środowisko z właściwym Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

II. Metoda opracowania, wykorzystane materiały

W prognozie oddziaływania na środowisko analizie i ocenie podlega projekt uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, część tekstowa oraz rysunek planu.

Zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008r. – prognoza oddziaływania na środowisko winna rozpatrywać zagadnienia w dostosowaniu do stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu, w tym wypadku do projektu planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego, zawierając:

- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzenia,
- informacje o możliwym trans granicznym oddziaływaniu na środowisko,
- streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.

Ponadto, prognoza winna określać, analizować i oceniać:

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody,
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- przewidywane znaczące oddziaływania w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe, i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru a także na środowisko a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Prognoza przedstawiać winna również:

- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,

- biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zgodnie z art. 52 ust.1 ww. ustawy prognoza oddziaływania na środowisko opracowana jest stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny a informacje w niej zawarte dostosowane są do zawartości i stopnia szczegółowości informacji zawartych w projekcie planu miejscowego.

Stosownie do wymogu art. 53 ww. ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w niniejszej prognozie został uzgodniony z właściwymi organami, wskazanymi w art. 57 i 58 ustawy tj. regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym.

W prognozie wykorzystano wymagania aktów prawnych związanych z ochroną środowiska i innych przepisów szczególnych.

Prognoza analizuje następujące materiały planistyczne i specjalistyczne:

1. Uchwała nr XXVIII/386/2021 Rady Miasta i Gminy Kórnik z dnia 27 stycznia 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębach geodezyjnych Szczytniki i Koninko, w rejonie ulic: Mostowej, Jeziornej i Lazurkowej, gmina Kórnik.
2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kórnik.
3. Kondracki J., Geografia regionalna Polski, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 1998.
4. Raport o stanie środowiska w Wielkopolsce.
5. Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim.
6. Ocena stanu jednolitych części wód jeziornych w województwie wielkopolskim.
7. Klasyfikacja wskaźników jakości wód jezior w województwie wielkopolskim.
8. Ocena jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych w ramach monitoringu operacyjnego stanu chemicznego wód podziemnych.
9. Baza danych geologicznych Państwowego Instytutu Geologicznego.

Prognozę oddziaływania na środowisko dla miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przygotowano w zakresie, na jaki pozwala obecny stan informacji.

Informacje uzyskane z powyższych materiałów oraz obserwacje zebrane podczas wizji terenowych pozwoliły na opracowanie ogólnej charakterystyki środowiska przyrodniczego omawianego obszaru - w podziale na jego poszczególne komponenty, w tym: rzeźbę terenu, budowę geologiczną i warunki podłoża, warunki wodne, szatę roślinną, świat zwierzęcy, gleby, klimat lokalny.

Na podstawie powyższych materiałów określono również stan środowiska przyrodniczego w zakresie jakości powietrza, wód i klimatu akustycznego oraz wskazano obecny sposób i stan zagospodarowania obszaru objętego projektem planu oraz jego najbliższego otoczenia.

Ponadto, w prognozie dokonano analizy i oceny ustaleń projektu planu oraz skutków ich realizacji dla środowiska przyrodniczego, z uwzględnieniem wpływu na jego podstawowe elementy, podatności poszczególnych terenów na degradację.

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody indukcyjno - opisowej, polegającej na charakterystyce istniejących zasobów środowiska oraz łączeniu w całość posiadanych informacji o dotychczasowych mechanizmach funkcjonowania środowiska i wskazaniu, jakie potencjalne skutki mogą wystąpić w środowisku w wyniku realizacji ustaleń planu. Posłużono się również metodą porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości.

Skonfrontowano zaproponowane rozwiązania planistyczne z istniejącymi uwarunkowaniami środowiskowymi. Prognozę oddziaływania na środowisko przedstawiono w zakresie, jaki umożliwia obecny stan dostępnej informacji o środowisku oraz w tym kontekście – stopień ogólności ustaleń planu.

Oddziaływanie na środowisko przyrodnicze i zabytki zainwestowania przewidzianego projektem planu miejscowego oceniano, posługując się następującymi kryteriami:

- charakterem zmian (bardzo korzystne, korzystne, niekorzystne, niepożądane, bez znaczenia),
- intensywności przekształceń (nieistotne, nieznaczne, zauważalne, duże, zupełne),
- bezpośredniości oddziaływania (bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane),
- okresu trwania oddziaływania (długoterminowe, średnioterminowe, krótkoterminowe),
- częstotliwości oddziaływanie (stałe, okresowe, epizodyczne),
- zasięgu oddziaływania (miejscowe, lokalne, ponadlokalne, regionalne, ponadregionalne),
- trwałości przekształceń (nieodwracalne, częściowo odwracalne, odwracalne, możliwe do rewaloryzacji).

III. OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

1. Charakterystyka środowiska przyrodniczego

Położenie geograficzne i administracyjne

Gmina Kórnik leży w środkowej części województwa wielkopolskiego. Jej powierzchnia zajmuje 185 km². Rozciągłość obszaru z zachodu na wschód wynosi 18,5 km, z południa na północ 21 km. Granica gminy ma długość 91,5 km. Od północy Kórnik sąsiaduje z miastem Poznaniem, od zachodu z gminami Mosina i Brodnica, od południa z gminami Śrem i Zaniemyśl, a od wschodu z gminami Środa Wielkopolska oraz Kleszczewo. Administracyjnie obszar gminy Kórnik należy do powiatu poznańskiego. W skład gminy wchodzi miasto Kórnik oraz 27 sołectw: Biernatki, Błażejewko, Błażejewo, Borówiec, Borówiec Nowy, Czmoniec, Czmoń, Czołowo, Dachowa, Dębiec, Dziećmierowo, Gądky, Kamionki, Konarskie, Koninko, Kromolice, Mościenica, Pierchno, Prusinowo, Radzewo, Robakowo-Wieś, Robakowo-Osiedle, Runowo, Skrzynki, Szczodrzykowo, Szczytniki, Żerniki. Ponadto 5 wsi nie posiada statutu sołectwa. Są to: Celestynowo, Dworzyska, Jaryszki, Świątniczki i Trzykolne Młyny.

Miasto Kórnik leży niespełna 20 km od Poznania, a gmina Kórnik, wraz z pozostałymi gminami powiatu tworzy obszar metropolitalny o wyraźnie wykształconych związkach funkcjonalno – przestrzennych pomiędzy ośrodkiem miejskim – poznańskim a terenami gminy.

Przedmiotowy obszar znajduje się w północno-zachodniej części gminy, graniczy z miastem Poznaniem.

Powierzchnia opracowania to około 9,64 ha. Obszar objęty projektem planu położony jest na wysokości około 68 m n.p.m.

Budowa geologiczna i rzeźba terenu

Analizowany obszar leży w obrębie monokliny przedsudeckiej zbudowanej ze skał permsko-mezozoicznych, które zalegają niezgodnie na pofalowanych utworach paleozoicznych. Powierzchnię mezozoiczną na omawianym obszarze tworzą wapienie, dolomity i margle górnej jury, na których zalegają osady trzecio- i czwartorzędowe.

Ukształtowanie obszaru gminy jest dość monotonne i nie przedstawia wielkiego bogactwa rzeźby. Najniżej położony obszar to taras zalewowy Warty (60,0 m n.p.m.). Od tego miejsca teren wznosi się w kierunku północno-wschodnim i osiąga 106,5 m n.p.m. w okolicy wsi Markowice w gminie Kleszczewo. Wysokości względne pomiędzy dnami dolin a kulminacjami płatów wysoczyznowych osiągają wartości 10-20 m. Dominującym elementem geomorfologii jest wysoczyzna morenowa. Jest to płaska lub łagodnie pofalowana powierzchnia, rozcięta rynnami glacialnymi o przebiegu z północnego-zachodu na południowy-wschód: rynną jezior Kórnickich oraz równoległą do niej doliną Średzkiej Strugi. Rynnę Kórnicką wypełniają liczne jeziora. Rynna Średzkiej Strugi jest

pozbawiona naturalnych zbiorników wodnych. Wysoczyzna nie ma jednolitego charakteru. Część wschodnia odznacza się dużą zawartością wyrównanych powierzchni sandrowych poprzecinanych niewielką ilością drobnych obniżeń dolinnych. Tę część równiny budują głównie piaski, których struktura wskazuje na ich wodnolodowcową genezę. Są to formy związane z fazą leszczyńską i z fazą poznańską zlodowacenia bałtyckiego. Utwory sandrowe budują także wyższe poziomy tarasowe w obrębie większych rynien glacialnych. W obszarze pomiędzy rynną kórnicką a Średzką Strugą wysoczyzna jest rozczłonkowana niewielkimi obniżeniami o charakterze rynnowym, powstałymi w wyniku rozcięcia wysoczyzny przez wody polodowcowe, sprawiającymi wrażenie „drumlinów erozyjnych”. Urozmaiceniem rzeźby wysoczyzny są liczne ozy o przebiegu SE-NW i S-N (największy z nich ciągnie się od jeziora Bnińskiego w kierunku południowo-wschodnim na przestrzeni 5 km). Wzdłuż południowo-zachodniej krawędzi wysoczyzny morenowej przebiega taras Pradoliny Warciańsko-Odrzańskiej, utworzonej w czasie schyłku fazy poznańskiej zlodowacenia bałtyckiego. Terasy towarzyszące dolinie są formami erozyjno-akumulacyjnymi. Na terasie środkowej występują eoliczne piaski pokrywowe i wydmy. Dolinę wypełniają utwory plejstoceny (piaski i żwiry rzeczne) i holoceny (mułki, piaski i żwiry rzeczne, namuły, mady). Główne rysy rzeźby powierzchni współczesnej powstały w okresie recesji lądolodu bałtyckiego z fazy leszczyńskiej po fazę poznańską. Schyłek pełnego glaciału i późny glaciał były okresami, w których dominowały procesy zaostrażające rysy rzeźby. Od początku holocenu przeważają procesy łagodzące rzeźbę.

Topoklimat

Według podziału Romera [1949] Region Wielkopolski został zaliczony do regionu klimatycznego Rainy Wielkich Dolin, charakteryzującego się najmniejszymi opadami w kraju (450–500 mm) i największymi niedoborami wody w rolnictwie. Na podstawie rozkładu temperatury i opadu w Polsce Schmuck [1969] zaklasyfikował obszar Wielkopolski i Kujaw do regionów najcieplejszych pod względem termicznym, a pod względem opadowym – do regionów bardzo suchych. Nad omawianym obszarem obserwuje się częściej przemieszczanie centrów wysokiego ciśnienia, nieco rzadziej centrów układów niżowych. Centra wyży barycznych najczęściej przemieszczają się przez ten obszar latem i wczesną jesienią, zjawisko to cechuje ponad 10% dni w lipcu, sierpniu i październiku. Centra niżów barycznych przemieszczają się najczęściej w kwietniu i maju. W kwietniu ponad 15% wszystkich dni, to dni z przemieszczającymi się układami niskiego ciśnienia powietrza atmosferycznego. Nad obszarem tym w ciągu roku najczęściej przemieszczają się fronty chłodne; towarzyszą im na ogół opady o znacznej gwałtowności, w lecie często w połączeniu z burzami, znaczne wahania ciśnienia atmosferycznego i wyraźnie odczuwalne spadki temperatury powietrza

oraz wzrost prędkości wiatru. Przeciętnie w roku jest około 67 dni z frontami chłodnymi. Najwięcej notuje się ich latem i jesienią. Fronty ciepłe występują w ciągu 42 dni w roku. Pojawiają się one w ciągu całego roku. 27 dni w roku cechuje przemieszczanie się frontu zokludowanego. Przez około 230 dni w roku nad obszarem tym nie zalegają fronty atmosferyczne i jest to tzw. okres bezfrontowy. Przez cały rok dominują fronty napływające z sektora zachodniego.

Wody powierzchniowe i wody podziemne

Obszar gminy Kórnik stanowi część składową dorzecza Warty. Od wschodu na zachód, tj. w kierunku Warty, płyną: Kanał Orłowo, Kanał Radzewicki i Głuszynka (Kamionka) z Koplą, która jest na ogół uznawana za rzekę główną. Rzeka Kopa stanowi prawy dopływ Głuszynki, która w miejscowości Czapury wpływa do Warty. Najbliższym zbiornikiem wodnym przedmiotowego terenu jest Jezioro Koninko. Jest to sztuczny zbiornik wodny, który powstał w miejscu dawnej poniemieckiej żwirowni. Znajduje się on w odległości około 50 metrów od granic opracowywanego planu. Jezioro ma kształt regularny, zbliżony do prostokąta. Jezioro jest sukcesywnie obudowywane, co jest konsekwencją obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Rozpatrywany obszar według podziału na regiony wodne (Nowicki, Sadurski, 2007) znajduje się w regionie Warty, w obrębie wydzielonych Jednolitych Części Wód Podziemnych JCWPd nr 62 (60 od 2016 r.).

Głównymi poziomami użytkowymi wód podziemnych w tej części obszaru są wody w utworach czwartorzędowych i trzeciorzędowych. Na obszarze gminy położone są 3 zbiorniki wód podziemnych:

- GZWP nr 143 „Subzbiornik Inowrocław – Gniezno” – zajmujący północno-wschodnią część gminy, udokumentowany w utworach Neogenu,
- GZWP nr 144 „Dolina Kopalna Wielkopolska”, – zajmujący północną i północno-zachodnią część gminy, udokumentowany w utworach czwartorzędowych,
- GZWP nr 150 „Pradolina Warszawa-Berlin (Koło-Odra)”. – przebiegający na południowo-zachodnim skraju gminy, udokumentowany w utworach czwartorzędowych.

Na podstawie potencjalnego zagrożenia wód zasobowych ww. zbiorniki uznano za Obszary (wymagające) Wysokiej Ochrony (OWO).

Na przedmiotowym obszarze występuje GZWP nr 144 „Dolina Kopalna Wielkopolska”.

Szata roślinna i świat zwierzęcy

Obszar gminy położony jest w obrębie Wielkopolsko-Kujawskiej krainy przyrodniczo-leśnej (wg regionalizacji T. Tamplera i in.). Kraina ta zajmuje zachodnią część Pasa Wielkich Dolin, odznaczającego się w klimacie stopniowym wzrostem kontynentalizmu z zachodu na wschód [38].

Wraz ze słabnącą przewagą wpływów oceanicznych, w szacie roślinnej, zaznacza się stopniowy zanik gatunków atlantyckich. Długotrwała działalność człowieka i intensywna eksploatacja środowiska doprowadziły do silnego wylesienia obszarów wysoczyznowych okolic Poznania. Wiele gatunków roślin wyginęło bądź zredukowało swe zasięgi geograficzne. Wielogatunkowe lasy liściaste i mieszane coraz częściej zastępowane były lasami sosnowymi.

Obszar gminy jest stosunkowo zróżnicowany pod względem potencjalnej roślinności naturalnej. Dużą część obszaru stanowi siedlisko środkowoeuropejskich grądów dębowo-grabowych (*Galio silvatici-Carpinetum*) zarówno w postaci ubogiej, jak i bogatej. Pomiędzy nimi spotkać można płyty siedlisk borów mieszanych dębowo-sosnowych (*Pino-Quercetum*) oraz środkowoeuropejskiego boru sosnowego (*Leucobryo-Pinetum*). Rynnę jezior zaniemysko-kórnickich i doliny cieków zajmują siedliska łągu jesionowo-olszowego (*Circaeo-Alnetum*) i łągu jesionowo-wiązowego (*Fraxino-Ulmetum*). Panującymi gatunkami drzew są sosna i dąb, a z pozostałych gatunków najwięcej jest brzozy i olchy. Lasy zajmują 5041 ha (GUS 2014), co stanowi ok. 26,5 % powierzchni ogólnej gminy.

Obszar objęty projektem planu w południowej części użytkowany jest przede wszystkim jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej, większa pozostała część, poza fragmentem w północnej części (przeznaczony pod funkcję usług sportu) użytkowana jest cały czas rolniczo.

Świat zwierzęcy jest typowy dla nizinnych obszarów kraju. W lasach żyją jelenie, daniiele, sarny i dziki. Z drapieżników występują m.in. lisy, borsuki i kuny. Spośród innych ssaków najczęściej spotykane to: zając, królik, jeż, ryjówka, kret, nietoperz. Na polach spotkać można bażanty i kuropatwy. Najlepiej poznana jest fauna ptaków, jedyna gromada świata zwierzęcego niemal w całości podlegająca w Polsce ochronie gatunkowej. W ostatnim stuleciu liczebność ptaków gwałtownie spadła, głównie na skutek obniżenia poziomu wód oraz całego zespołu czynników antropogenicznych, m.in. postępu technicznego w rolnictwie oraz użycia pestycydów.

Obszar planu użytkowany jest w dużej mierze rolniczo, co sprawia, że szata roślinna jest uboga. Wyjątek stanowią fragmenty leśne położone przy północno-zachodniej granicy planu. Ponadto wzdłuż cieków wodnych pojawia się bardziej zróżnicowana roślinność. Najbardziej zagrożonymi terenami są tereny w dolinie cieków – Głuszynki. Stanowi on regionalny korytarz ekologiczny.

Walory środowiska przyrodniczego, obiekty i obszary chronione

Sam teren objęty projektem planu prezentuje przeciętne walory przyrodnicze i ponadprzeciętne krajobrazowe. Sąsiadujące tereny w znacznej części to tereny rolnicze, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Możliwe do występowania na tym terenie rośliny i zwierzęta opisane zostały w rozdziale dot. szaty roślinnej i świata zwierzęcego. Nie zaobserwowano w granicach

opracowania występowania gatunków roślin, grzybów i zwierząt objętych ochroną gatunkową, a także zagrożonych wyginięciem lub rzadkich. Realizacja planu wpłynie negatywnie na roślinność na przedmiotowym terenie poprzez zakładane znaczne utwardzenie i przekształcenie roślinności w roślinność urządzoną, być może nawet gatunkami obcymi. Zakłada się również, że zwierzęta bytujące na przedmiotowym terenie przeniosą się na terenie sąsiednie.

Obszar objęty projektem planu położony jest poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

2. Stan środowiska

Powietrze atmosferyczne

Dopuszczalne wartości stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. przedstawiono w tabeli poniżej (tab. 1).

Tab. 1. Wartości dopuszczalnych stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu, określone ze względu na ochronę zdrowia ludzi i roślin.

Nazwa substancji	Okres uśredniania wyników pomiarów	Poziom dopuszczalny substancji w powietrzu [$\mu\text{g}/\text{m}^3$]	Margines tolerancji [%]				
			----- [$\mu\text{g}/\text{m}^3$]				
			2010	2011	2012	2013	2014
Benzen	rok kalendarzowy	5 ^{c)}	-	-	-	-	-
Dwutlenek azotu	jedna godzina	200 ^{c)}	-	-	-	-	-
	rok kalendarzowy	40 ^{c)}	-	-	-	-	-
Tlenki azotu ^{d)}	rok kalendarzowy	30 ^{e)}	-	-	-	-	-
Dwutlenek siarki	jedna godzina	350 ^{c)}	-	-	-	-	-
	24 godziny	125 ^{c)}	-	-	-	-	-
	rok kalendarzowy i pora zimowa (okres od 01 X do 31 III)	20 ^{e)}	-	-	-	-	-
Ołów ^{f)}	rok kalendarzowy	0,5 ^{c)}	-	-	-	-	-
Pył zawieszony PM 2,5 ^{g)}	rok kalendarzowy	25 ^{c), j)}	4	3	2	1	1
		20 ^{c), k)}	-	-	-	-	-
Pył zawieszony PM 10 ^{h)}	24 godziny	50 ^{c)}	-	-	-	-	-
	rok kalendarzowy	40 ^{c)}	-	-	-	-	-
Tlenek węgla	osiem godzin ⁱ⁾	10.000 ^{c), i)}	-	-	-	-	-

c) Poziom dopuszczalny ze względu na ochronę zdrowia ludzi; d) Suma dwutlenku azotu i tlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu; e) Poziom dopuszczalny ze względu na ochronę roślin; f) Suma metalu i jego związków w pyłe zawieszonym PM10; g) Stężenie pyłu o średnicy aerodynamicznej ziaren do 2,5 μm (PM2,5) mierzone metodą wagową z separacją frakcji lub metodami uznanymi za równorzędne; h) Stężenie pyłu o średnicy aerodynamicznej ziaren do 10 μm (PM10) mierzone metodą wagową z separacją frakcji lub metodami uznanymi za równorzędne; i) Maksymalna średnia ośmiogodzinna, spośród średnich kroczących, obliczanych co godzinę z ośmiu średnich jednogodzinnych w ciągu doby. Każdą tak obliczoną średnią

ośmiogodzinną przypisuje się dobie, w której się ona kończy; pierwszym okresem obliczeniowym dla każdej doby jest okres od godziny 1700 dnia poprzedniego do godziny 100 danego dnia; ostatnim okresem obliczeniowym dla każdej doby jest okres od godziny 1600 do 2400 tego dnia czasu środkowoeuropejskiego CET; j) Poziom dopuszczalny dla pyłu zawieszzonego PM_{2,5} do osiągnięcia do dnia 1 stycznia 2015 r. (faza I); k) Poziom dopuszczalny dla pyłu zawieszzonego PM_{2,5} do osiągnięcia do dnia 1 stycznia 2020 r. (faza II).

Zanieczyszczenia podstawowe powietrza dwutlenkiem siarki, dwutlenkiem azotu oraz pyłem powstają przede wszystkim podczas spalania paliw w elektrowniach, elektrociepłowniach, kotłowniach lokalnych i zakładach pracy. Stężenia tych zanieczyszczeń charakteryzują się wyraźną zmiennością w ciągu roku, w sezonie zimowym następuje wzrost ilości dwutlenku siarki i pyłu. Na jakość powietrza wpływają także zanieczyszczenia powstające w wyniku procesów technologicznych, emitowane ze źródeł mobilnych oraz zanieczyszczenia wtórne powstające w wyniku reakcji i przemian związków w zanieczyszczonej atmosferze. Zanieczyszczenia usuwane są z atmosfery poprzez proces suchego osiadania lub wymywania przez opady atmosferyczne oraz w wyniku reakcji chemicznych, które prowadzi do powstania innych związków chemicznych zwanych zanieczyszczeniami wtórnymi. Ochrona powietrza przed zanieczyszczeniem polega na zapobieganiu przekraczania dopuszczalnych stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu i ograniczaniu ilości lub eliminowaniu wprowadzania do powietrza tych substancji.

Na jakość powietrza na przedmiotowym terenie ma wpływ wiele czynników do których zaliczyć należy:

- punktowe źródła emisji z jednostek organizacyjnych,
- punktowe źródła emisji tworzące tzw. niską emisję, jak np. małe kotłownie, piece indywidualnych gospodarstw domowych,
- emisja powierzchniowa,
- emisja wtórna zanieczyszczeń pyłowych spowodowana warunkami atmosferycznymi i ruchem pojazdów,
- ruch pojazdów na drogach powodujący emisję zanieczyszczeń „komunikacyjnych”.

Istotne znaczenie dla jakości powietrza ma emisja zanieczyszczeń komunikacyjnych związana z ruchem drogowym. Pojazdy samochodowe emitują gazy spalinowe, wytwarzają pyły powstające na skutek ścierania opon, hamulców na nawierzchni drogowej. W wyniku spalania paliwa przedostają się do atmosfery zanieczyszczenia gazowe, głównie: dwutlenek węgla, tlenek węgla, tlenki azotu, węglowodory, aldehydy, tlenki siarki. Powstające pyły zawierają związki ołowiu, kadmu, niklu, miedzi, a także wyższe węglowodory aromatyczne.

Ilość emitowanych zanieczyszczeń zależy od wielu czynników między innymi od:

- natężenia i płynności ruchu,
- konstrukcji silnika i jego stanu technicznego,
- zastosowania dopalaczy i filtrów,
- rodzaju paliwa,
- parametrów technicznych i stanu drogi.

Średnia ilość emitowanego tlenku węgla wynosi od 3g/km dla samochodów osobowych do 30g/km dla autobusów i samochodów ciężarowych, tlenków azotu od 0,5 g/km dla samochodów osobowych do 2,5g/km dla ciężarowych i autobusów, węglowodorów odpowiednio od 0,4g/km do 3g/km.

Zgodnie z Roczną oceną jakości powietrza w województwie wielkopolskim. Raport wojewódzki za rok 2021 pod kątem ochrony zdrowia sklasyfikowano strefę wielkopolską_2, do której należy Kórnik, dla poziomu dopuszczalnego dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenku węgla, benzenu, ozonu (wg poziomu docelowego), pyłu PM10 (dla czasu uśredniania – rok), pyłu PM2,5 (poziomu dopuszczalnego I fazy), ołowiu w pyłe PM10, kadmu w pyłe PM10, arsenu w pyłe PM10 i niklu w pyłe PM10, w klasie A. Dla pyłu zawieszonego PM10 strefa wielkopolska_2 otrzymała klasę C. Przy ocenie pyłu zawieszonego PM2,5 dla poziomu dopuszczalnego II fazy strefa wielkopolska_2 uzyskała klasę C1. W roku 2021 w strefie wielkopolskiej_2 stwierdzono również przekroczenia poziomu docelowego dla benzo(a)pirenu (klasa C). W przypadku ozonu, odnosząc otrzymane wyniki do poziomu celu długoterminowego, strefę wielkopolską_2 zaliczono do klasy D2. Pod kątem ochrony roślin dla SO2 i NOx i ozonu wg poziomu docelowego strefę wielkopolską_2 zaliczono do klasy A, a dla ozonu wg poziomu celu długoterminowego do klasy D2.

Sejmik Województwa Wielkopolskiego uchwałą nr XXI/391/20 z dnia 13 lipca 2020 r. zatwierdził „Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej”. Jednocześnie od dnia 1 maja 2018 r. obowiązuje uchwała Sejmiku Województwa Wielkopolskiego nr XXXIX/941/17 z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego (bez Miasta Poznania i Miasta Kalisza), ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw. Uchwała zakłada wprowadzenie zakazu stosowania najgorszej jakości paliw stałych np. bardzo drobnego mialu lub węgla brunatnego czy flotokonzentratu.

Klimat akustyczny

Akustyczne standardy jakości środowiska określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. z 2014 r. poz. 112).

Tab. 2. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku wyrażone wskaźnikami L_{DWN} i L_N , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem - dla zainwestowania występującego w obrębie obszaru opracowania MPZP.

Rodzaj terenu	Dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB			
	Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
	L_{DWN}	L_N	L_{DWN}	L_N
	przedział czasu odniesienia równy wszystkim			

	dobom w roku	porom nocy	dobom w roku	porom nocy
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży	64	59	50	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego Tereny zabudowy zagrodowej Tereny mieszkaniowo – usługowe Tereny rekreacyjno – wypoczynkowe	68	59	55	45

Na obszarze objętym projektem planu nie wyznaczono terenów podlegających ochronie zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz.112).

Na klimat akustyczny wpływ ma głównie hałas komunikacyjny (drogowy, kolejowy). Hałas komunikacyjny można oceniać wg subiektywnej skali uciążliwości (opracowanej przez PZH). Dla niektórych terenów poziom dopuszczalny należy do kategorii o średniej, a nawet dużej uciążliwości.

Tab. 3. Skala subiektywnej uciążliwości hałasu komunikacyjnego

Uciążliwość	Laeq [dB]
mała	< 52
średnia	52...62
duża	63.....70
bardzo duża	> 70

Do czynników mających wpływ na poziom emisji hałasu drogowego należą: natężenie ruchu, struktura strumienia pojazdów, a zwłaszcza znaczny udział transportu ciężkiego, stan techniczny pojazdów, rodzaj i stan techniczny nawierzchni, charakter zabudowy (zagospodarowanie) terenów otaczających.

Na terenach sąsiadujących z drogami podstawową metodą ochrony przed hałasem jest stosowanie środków budowlanych. Wśród nich można wymienić następujące rodzaje urządzeń ochrony przeciwhałasowej:

- tunele drogowe,
- przekrycia przeciwhałasowe,
- ekrany akustyczne.

Duże potencjalne możliwości obniżenia poziomów hałasu drogowego na wybranych odcinkach

dróg mogą przynosić zmiany organizacji ruchu, polegające głównie na: ograniczeniu prędkości ruchu, ograniczeniu ruchu w wybranych okresach czasu, zakazie ruchu dla pojazdów ciężkich.

Zauważyć należy, iż na obszarze opracowania nie funkcjonują żadne istotne źródła hałasu. W sytuacji realizacji zamierzeń planu zakłada się hałas związany z przejazdami samochodów ciężarowych i osobowych.

Jakość wód

W 2019 roku przeprowadzono badania stanu ekologicznego wód rzeki Kopli (jednolita część wód Kopel do Głuszynki) – dane dotyczą 10 kilometra w punkcie kontrolnym Szczytniki. Pod względem klasyfikacji hydromorfologicznych ciek wodny został zakwalifikowany jako stan poniżej dobrego, pod względem klasyfikacji biologicznych – do klasy II. Niestety w klasyfikacji elementów fizykochemicznych Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska zakwalifikował ten ciek jako poniżej stanu dobrego ze względu na biochemiczne zapotrzebowanie tlenu, przewodność w 20 stopni C, twardość ogólną, odczyn, azot, fosfor ogólny i fosfor fosforowany.

3. *Uwarunkowania ekofizjograficzne*

Zagospodarowanie obszaru objętego planem powinno odbywać przy uwzględnieniu następujących ograniczeń i uwarunkowań:

- w przypadku ważniejszych inwestycji infrastrukturalnych (drogi, kanalizacja, linie elektroenergetyczne, stacje bazowe) wymagane lub może być wymagane jest sporządzenie raportu oddziaływania na środowisko zgodnie z przepisami szczególnymi;
- kształtowanie układu funkcjonalno – przestrzennego powinno uwzględniać stan środowiska oraz ochronę walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz założeń zieleni i zieleni przyulicznej;
- dla nowej zabudowy nie powinno się dopuszczać instalacji grzewczych powodujących znaczące zanieczyszczenie środowiska – proponuje się wykorzystanie proekologicznych i odnawialnych źródeł energii dla celów grzewczych, ewentualnie podłączenie od sieci ciepłowniczej;
- w zakresie gospodarki ściekowej powinno się wprowadzić zorganizowany sposób odprowadzania ścieków i pełnoprofilowe ich oczyszczanie;
- nie dopuszcza się odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych, wód gruntowych i gruntu;
- odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z działek budowlanych zgodnie z przepisami odrębnymi, z powierzchni dróg poprzez zastosowanie urządzeń odwadniających oraz odprowadzających wodę zgodnie z przepisami odrębnymi;
- dla terenów zabudowy należy określić minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej na poziomie co najmniej 35% powierzchni działki;
- w nowoprojektowanych budynkach należy zapewnić odpowiednią izolacyjność ścian zewnętrznych, okien i drzwi w ścianach zewnętrznych, dachów i stropodachów – zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane w celu zachowania odpowiedniego klimatu akustycznego wewnątrz budynków;
- zaleca się zastosowanie barier akustycznych (zieleni izolującej)

IV. ANALIZA USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU

1. *Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego*

W planie ustala się następujące przeznaczenie terenów:

- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone symbolami 1MN - 6MN;
- teren zabudowy usługowej, oznaczony symbolem U;
- teren sportu i rekreacji, oznaczony symbolem US;
- tereny zieleni, oznaczone symbolami 1Z – 8Z;
- teren drogi publicznej, klasy zbiorczej, oznaczony symbolem KD-Z;
- tereny dróg publicznych, klasy dojazdowej, oznaczone symbolami 1KD-D i 2KD-D;
- tereny dróg wewnętrznych, oznaczone symbolami 1KDW - 4KDW;
- tereny publicznych ciągów pieszo-rowerowych, oznaczone symbolami 1KDxr i 2KDxr.

Ustala się zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego:

- zakaz budowy ogrodzeń pełnych oraz składających się z przęseł wykonanych z prefabrykatów betonowych od strony dróg;
- zakaz lokalizacji budynków i wiat blaszanych oraz wykonanych z betonowych przęseł ogrodzeniowych;
- zakaz lokalizacji tablic i urządzeń reklamowych, z wyjątkiem tablic i urządzeń reklamowych o których mowa w pkt. 9 i 10;
- nakaz lokalizacji budynków i wiat w obszarze ograniczonym przez ustalone linie zabudowy;
- nakaz zastosowanie materiałów elewacyjnych w kolorach pastelowych, w kolorze naturalnym materiału ceramicznego, szarym i białym;
- nakaz zastosowania dla dachów skośnych dachówki ceramicznej, betonowej, bitumicznej, blachy lub materiału dachówkopodobnego, w kolorach ceglastoczerwonym, brązowym lub grafitowym;
- dopuszczenie odbudowy, nadbudowy, rozbudowy oraz przebudowy istniejących budynków, bez prawa ich rozbudowy poza nieprzekraczalną linię zabudowy;
- dopuszczenie lokalizacji budynków gospodarczo-garażowych bezpośrednio przy granicy lub 1,5 m od granicy działki;
- dopuszczenie lokalizacji na terenie U szyldów, z wyłączeniem szyldów wykorzystujących ekrany plazmowe lub typu LED oraz wyświetlających ruchome obrazy, o powierzchni pojedynczego szyldu nie większej niż 1,0 m², umieszczanych na budynkach na kondygnacji parteru lub na ogrodzeniu;
- dopuszczenie lokalizacji na terenach MN szyldów, z wyłączeniem szyldów wykorzystujących ekrany plazmowe lub typu LED oraz wyświetlających ruchome obrazy, o powierzchni pojedynczego szyldu nie większej niż 0,2 m², umieszczanych na budynkach na kondygnacji parteru lub na ogrodzeniu;

- dopuszczenie lokalizacji na terenie US, tablic informacyjnych o wysokości do 2,5 m i łącznej powierzchni na jednej działce do 5 m²;
- dopuszczenie lokalizacji obiektów małej architektury na terenach dróg;
- maksymalną powierzchnię zabudowy dla budynku gospodarczo-garażowego – 60,0 m².

Ustala się następujące zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego oraz kształtowania krajobrazu:

- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu przepisów odrębnych, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego;
- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu przepisów odrębnych, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego, zabudowy mieszkaniowej wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, garaży, parkingów samochodowych lub zespołów parkingów;
- nakaz zachowania na terenach MN dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- nakaz zachowania na terenie U, w przypadku lokalizacji usług związanych z opieką społeczną lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, dopuszczalnych poziomów hałasu jak dla terenów domów opieki i terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej stanowiska archeologicznego, ujętego w gminnej ewidencji zabytków pod nr AZP 54-28/9, w granicach którego ustala się nakaz prowadzenia badań archeologicznych podczas prac ziemnych przy realizacji inwestycji związanych z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych dopuszcza się wprowadzenie powierzchni biologicznie czynnej na wolnych od utwardzenia powierzchniach terenów dróg, z uwzględnieniem przebiegu istniejących i projektowanych sieci infrastruktury technicznej.

Dla terenów MN ustala się następujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

- rodzaj zabudowy: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna;

- lokalizację budynków mieszkalnych jednorodzinnych wolno stojących oraz budynków gospodarczo-garażowych, przy czym na jednej działce dopuszcza się lokalizację jednego budynku mieszkalnego jednorodzinnego oraz jednego budynku gospodarczo-garażowego;
- dopuszczenie lokalizacji dojazdów i dojazdów;
- dopuszczenie lokalizacji urządzeń wodnych;
- dopuszczenie lokalizacji wiat i obiektów małej architektury;
- dopuszczenie budowy, przebudowy i rozbudowy sieci i urządzeń infrastruktury technicznej;
- intensywność zabudowy od 0,0 do 0,9, liczoną jako stosunek powierzchni całkowitej zabudowy do powierzchni działki budowlanej;
- maksymalną powierzchnię zabudowy – 30 % powierzchni działki;
- minimalną powierzchnię terenu biologicznie czynną – 50 % powierzchni działki;
- dachy skośne dwuspadowe lub wielospadowe, symetryczne, o kącie nachylenia połaci dachowych od 30° do 45°, z dopuszczeniem dachu o innym nachyleniu w części do 20 % powierzchni całkowitej dachu dla elementów takich jak lukarny, naczółki, wykusze, zadaszenia wejść, tarasów lub garaży;
- wysokość budynków mieszkalnych nie więcej niż 9,0 m i nie więcej niż dwie kondygnacje nadziemne;
- wysokość budynków gospodarczo-garażowych i wiat nie więcej niż 5,5 m i nie więcej niż jedna kondygnacja nadziemna;
- lokalizację miejsc parkingowych, na terenie działki, w ilości minimum 2 miejsca na każdy lokal mieszkalny oraz 1 miejsce, w przypadku wydzielenia w budynku mieszkalnym jednorodzinny lokal użytkowy w rozumieniu przepisów odrębnych, wliczając w to miejsca garażowe;
- minimalną powierzchnię nowo wydzielanych działek 800 m².

Dla terenu U ustala się następujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

- rodzaj zabudowy: zabudowa usługowa;
- dopuszczenie lokalizacji dojazdów i dojazdów;
- dopuszczenie lokalizacji urządzeń wodnych;
- dopuszczenie lokalizacji obiektów małej architektury;
- dopuszczenie budowy, przebudowy i rozbudowy sieci i urządzeń infrastruktury technicznej;
- intensywność zabudowy od 0,0 do 0,9, liczoną jako stosunek powierzchni całkowitej zabudowy do powierzchni działki budowlanej;
- maksymalną powierzchnię zabudowy – 30 % powierzchni działki budowlanej;

- minimalną powierzchnię terenu biologicznie czynną – 35 % powierzchni działki;
- dachy skośne dwuspadowe lub wielospadowe, symetryczne, o kącie nachylenia połaci dachowych od 12° do 45°, z dopuszczeniem dachu o innym nachyleniu w części do 20 % powierzchni całkowitej dachu dla elementów takich jak lukarny, naczółki, wykusze, zadaszenia wejść, tarasów lub garaży;
- dopuszczenie zastosowania dachów płaskich o kącie nachylenia połaci poniżej 12°
- wysokość budynków nie więcej niż 10,0 m i nie więcej niż dwie kondygnacje nadziemne;
- lokalizację miejsc parkingowych, na terenie działki, w ilości minimum:
- 2 miejsca na każde rozpoczęte 50,0 m² powierzchni użytkowej budynku o funkcji handlowej,
- 1 miejsce na każde rozpoczęte 30 m² powierzchni użytkowej budynku usługowego o funkcji innej niż handlowa.

Dla terenu US ustala się następujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

- rodzaj zabudowy: obiekty sportu i rekreacji;
- zakaz zabudowy z uwzględnieniem wyjątków określonych w pkt. 3 - 7;
- dopuszczenie lokalizacji budynków przeznaczonych do obsługi terenów sportu i rekreacji;
- dopuszczanie lokalizacji boisk sportowych, placów zabaw i urządzeń rekreacyjnych;
- dopuszczenie lokalizacji dojazdów;
- dopuszczenie lokalizacji wiat i obiektów małej architektury;
- dopuszczenie budowy, przebudowy i rozbudowy sieci i urządzeń infrastruktury technicznej;
- intensywność zabudowy od 0,0 do 0,1, liczoną jako stosunek powierzchni całkowitej zabudowy do powierzchni działki;
- maksymalną powierzchnię zabudowy – 5 % powierzchni działki;
- minimalną powierzchnię terenu biologicznie czynną – 60 % powierzchni działki, przy czym w przypadku lokalizacji boisk ze sztuczną nawierzchnią dopuszcza się zmniejszenie minimalnej powierzchni terenu biologicznie czynnej do 40 %;
- dachy skośne dwuspadowe lub wielospadowe, symetryczne, o kącie nachylenia połaci dachowych od 12° do 45°, z dopuszczeniem dachu o innym nachyleniu w części do 20 % powierzchni całkowitej dachu dla elementów takich jak lukarny, naczółki, wykusze, zadaszenia wejść, tarasów lub garaży;
- dopuszczenie zastosowania dachów płaskich o kącie nachylenia połaci poniżej 12°
- wysokość budynków i wiat nie więcej niż 6,0 m;

- lokalizację miejsc parkingowych, na terenie działki, w ilości minimum 1 miejsce na 50 m² powierzchni użytkowej budynku;
- minimalną powierzchnię nowo wydzielanych działek 5000 m².

Dla terenów Z ustala się następujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

- zakaz zabudowy, z uwzględnieniem wyjątków określonych w pkt. 4 - 6;
- dopuszczenie wprowadzenia zieleni naturalnej, zadrzewień i zakrzewień lub łąk;
- dopuszczenie wprowadzenia zieleni urządzonej na terenie 7Z;
- dopuszczenie lokalizacji dojazdów i dojazdów;
- dopuszczenie lokalizacji urządzeń wodnych;
- dopuszczenie budowy, przebudowy i rozbudowy sieci i urządzeń infrastruktury technicznej;
- minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej – 90% powierzchni terenu.

Minimalne powierzchnie nowo wydzielanych działek określone w § 8 nie dotyczą działek wydzielanych pod urządzenia infrastruktury technicznej oraz działek wydzielanych w celu powiększenia sąsiedniej nieruchomości lub regulacji granic między sąsiednimi nieruchomościami.

W zakresie granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie przepisów odrębnych, w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa nie podejmuje się ustaleń.

Ustala się następujące szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem

- na terenach MN i U:
 - minimalna szerokość frontu działki 10 m dla terenów MN i 20 m dla terenów U,
 - minimalna powierzchnia działki 800 m²,
 - kąt położenia granic działek w stosunku do pasa drogowego od 70° do 110°, przy czym dla terenu 6MN dopuszcza się kąt od 40° do 110°

Nie wyznacza się granic obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziałów nieruchomości. Parametry działek określone w ust. 1 nie dotyczą działek wydzielanych pod urządzenia infrastruktury technicznej.

W zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, w tym zakazu zabudowy ustala się:

- do czasu skablowania elektroenergetycznej linii napowietrznej średniego napięcia 15 kV, nakaz zachowania pasa technologicznego, wolnego od zabudowy nowymi budynkami i nasadzeń zieleni wysokiej, o szerokości po 7,0 m po każdej ze stron od osi linii;
- nakaz zastosowania rozwiązań zamiennych w przypadku wystąpienia kolizji inwestycji z urządzeniami drenażu melioracyjnego;
- nakaz zachowania odpowiednich odległości od granicy lasu, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ustala się następujące zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej:

- w zakresie systemów komunikacji:
 - teren drogi publicznej, klasy dojazdowej, oznaczony symbolem 1KD-D, o szerokościach zgodnych z rysunkiem planu,
 - teren drogi publicznej, klasy dojazdowej, oznaczony symbolem 2KD-D, o szerokości 12,0 m,
 - teren drogi publicznej, klasy zbiorczej, oznaczony symbolem KD-Z, o szerokościach zgodnych z rysunkiem planu,
 - tereny dróg wewnętrznych, oznaczone symbolami 1KDW, 2KDW, 3KDW i 4KDW, o szerokości 10,0 m, zakończone placami do zawracania,
 - tereny publicznych ciągów pieszo-rowerowych, oznaczone symbolami 1KDxr i 2KDxr, o szerokości 3,0 m,
 - obsługę komunikacyjną terenów z dróg publicznych KD-D i KD-Z oraz z dróg wewnętrznych KDW, bez możliwości bezpośrednich zjazdów na drogę KD-Z,
 - nakaz zapewnienia miejsc przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - dopuszczenie lokalizacji sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz urządzeń wodnych na terenach dróg;
- podłączenie do projektowanej i istniejącej sieci wodociągowej;
- nakaz zapewnienia przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę do zewnętrznego gaszenia pożarów oraz dróg pożarowych, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- odprowadzanie ścieków bytowych i ścieków przemysłowych docelowo do sieci kanalizacji sanitarnej, do czasu realizacji sieci, dopuszczenie stosowania indywidualnych szczelnych zbiorników bezodpływowych, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych zgodnie z przepisami odrębnymi;

- nakaz stosowania przy pozyskiwaniu ciepła dla celów grzewczych i technologicznych paliw charakteryzujących się najniższymi wskaźnikami emisyjnymi oraz przestrzegania ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- dopuszczenie lokalizacji odnawialnych źródeł energii o mocy do 100kW z wyłączeniem elektrowni wiatrowych;
- zasilanie w energię elektryczną z istniejącej i projektowanej sieci elektroenergetycznej;
- postępowanie z odpadami zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie sposobów i terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzenia i użytkowania terenów:

- nie wyznacza się terenów, dla których należy określić sposób i terminy tymczasowego zagospodarowania, urządzenia i użytkowania terenów;
- ustalenia planu dotyczące lokalizacji ogrodzeń oraz tablic i urządzeń reklamowych zachowują moc do czasu podjęcia przez Radę Miasta i Gminy Kórnik uchwały w sprawie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń zgodnie z art. 37a ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

2. *Analiza i ocena wpływu rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych na środowisko*

Plan zakłada modyfikacje w terenie częściowo przekształconym już przez człowieka. Dodać należy, iż przedmiotowy projekt planu dotyczy terenu obecnie już w części przeznaczonego pod funkcje związane z zabudową mieszkaniową jednorodzinną.

W zakresie ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego w obrębie terenu opracowania ustala się:

- nakaz zachowania na terenach MN dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- nakaz zachowania na terenach US dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów rekreacyjno – wypoczynkowych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

3. *Analiza i ocena wpływu na poszczególne komponenty środowiska we wzajemnym powiązaniu*

Wpływ na glebę i powierzchnię ziemi

Oddziaływanie na powierzchnię ziemi związane jest z czynnościami budowlanymi związanymi z posadowieniem budynków. W przedmiotowym planie zakłada się budowę budynków, co prowadzić będzie do nieodwracalnego zniszczenia powierzchni ziemi w miejscu lokalizacji tych budynków.

Co ważne obecnie teren w większości nie jest zagospodarowany, natomiast części przeznaczony jest pod funkcję związaną z zabudową mieszkaniową jednorodzinną.

Dla działek budowlanych ustalenia nakazują zachowanie odpowiedniej powierzchni biologicznie czynnej.

Z punktu widzenia ochrony warunków podłoża, przy prowadzeniu prac ziemnych, konieczne jest zachowanie terminów tych prac, wykluczając fundamentowanie w okresie długotrwałych deszczy i roztopów wiosennych.

Nie należy spodziewać się skażenia gleb, ziemi, wynikającego z nowego przeznaczenia terenów pod zabudowę inwestycyjną.

W kontekście konieczności eliminacji ze środowiska czynników powodujących pogorszenie jego stanu, w tym również pogorszenie jakości środowiska gruntowo-wodnego, będzie istotny sposób prowadzenia gospodarki odpadami na poszczególnych terenach. Lokalizacja nowej zabudowy spowoduje wzrost ilości odpadów komunalnych w granicach analizowanego obszaru.

Odpady powstawać będą zarówno na etapie realizacji, jak i eksploatacji budynków. W trakcie budowy będą powstawać odpady związane z prowadzeniem samych prac budowlanych, takie jak: gruz, beton, kamienie, tworzywa sztuczne, metale, kable, itp., a także odpady związane z funkcjonowaniem zaplecza socjalnego na placu budowy (niesegregowane odpady komunalne). W trakcie eksploatacji odpady będą powstawać głównie w związku z użytkowaniem i utrzymaniem budynków usługowych.

Zasady gospodarowania odpadami określają przepisy odrębne, w tym ustawa o odpadach, stąd w projekcie planu nie ma ustaleń odnoszących się w sposób bezpośredni do tych zagadnień. Nie mniej jednak, ustalenia projektu pozwalają na prawidłowe prowadzenie gospodarki odpadami na poszczególnych terenach.

Został zapewniony dostęp działek budowlanych do przyległych dróg. Parametry kształtowania zabudowy, ustalone w projekcie planu, pozwalają na wyznaczenie na każdej działce budowlanej miejsc na pojemniki służące do czasowego gromadzenia odpadów. Prowadzenie gospodarki odpadowej we właściwy sposób pozwoli na ograniczenie możliwości zanieczyszczenia podłoża gruntowego, w tym również zasobów wód podziemnych, substancjami niebezpiecznymi, przedostającymi się do gruntu na skutek niewłaściwego składowania odpadów.

Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne

W zakresie zasad rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej ustala się utrzymanie istniejących sieci infrastruktury technicznej, z dopuszczeniem przebudowy lub remontu, lokalizowanie sieci infrastruktury technicznej jak również powiązanie z układem zewnętrznym oraz zapewnienie dostępu do wspomnianej sieci. Odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z działek budowlanych zgodnie z przepisami odrębnymi, z powierzchni dróg poprzez zastosowanie urządzeń odwadniających oraz odprowadzających wodę, zgodnie z przepisami odrębnymi. Ustala się również odprowadzanie ścieków przemysłowych i bytowych docelowo do sieci kanalizacji sanitarnej, do czasu realizacji sieci, dopuszczenie stosowania indywidualnych szczelnych zbiorników bezodpływowych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Planowane zagospodarowanie nie spowoduje pojawienia się uciążliwości i wzrostu potencjalnego zagrożenia zanieczyszczeniem.

Realizacja zamierzeń planu nie spowoduje nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”. Nowe zagospodarowanie i zastosowane zabezpieczenia techniczne nie spowodują zanieczyszczenia wód podziemnych.

Na terenie planu nie występują wody powierzchniowe, nie ma ujęcia wód podziemnych i nie występuje zagrożenie powodziowe. Nowe inwestycje spowodują większe zapotrzebowanie na wodę i wzrost ilości produkowanych ścieków.

Realizacja założeń planu nie powinna mieć wpływu na zasoby ilościowe wód.

Wpływ na powietrze atmosferyczne

Plan przewiduje zaopatrzenie w ciepło z zastosowaniem technologii niskoemisyjnych.

Oddziaływanie ustaleń planu na powietrze atmosferyczne będzie uzależnione od zastosowanych systemów grzewczych oraz natężenia ruchu pojazdów na drogach gminnych i powiatowej znajdującej się poza planem.

Czasowy wzrost emisji związany będzie z realizacją inwestycji budowlanych, polegających na realizacji obiektów budowlanych oraz ewentualnej nowej infrastruktury technicznej. Emisje zanieczyszczeń gazowych, związanych z pracą silników maszyn budowlanych oraz zanieczyszczeń pyłowych, powstających w wyniku przemieszczania dużych ilości mas ziemnych i stosowania różnego rodzaju materiałów budowlanych, będą miały charakter punktowy i ograniczony czasowo. Ilość zanieczyszczeń wytwarzanych przez maszyny budowlane będzie stosunkowo niewielka ze

względu na ograniczoną powierzchnię, na jakiej będą odbywały się roboty oraz ograniczony czas ich przeprowadzania. Pyły powstające podczas prowadzenia prac budowlanych nie będą miały większego znaczenia w kształtowaniu poziomów emisji dla tych terenów (niewielkie odległości unoszenia powodować będzie czasowy wzrost zapylenia o charakterze lokalnym). Emisja ta będzie zjawiskiem czasowym i nie będzie miała większego znaczenia w długofalowym kształtowaniu jakości powietrza na tym terenie.

Wpływ na klimat akustyczny

Nie przewiduje się znaczącego wpływu na klimat akustyczny, poza zwiększoną liczbą samochodów dojeżdżających do nowych budynków mieszkalnych jednorodzinnych.

W odniesieniu do dróg położonych w granicach obszaru opracowania na podstawie literatury przedmiotu oraz przy założeniu średniej prędkości poruszania się pojazdów na terenie zabudowanym wynoszącym 50 km/h, można domniemywać, iż równoważny poziom dźwięku dla pory dnia i nocy przy złagodzeniu norm hałasowych nie będzie przekraczał wartości dopuszczalnych.

Wpływ na różnorodność biologiczną, świat roślinny i zwierzęcy

Teren znajdujący się w obrębie planu i bliskim sąsiedztwie jest w przekształcony antropogenicznie – tereny rolnicze. Niemniej w związku z nowym przeznaczeniem przyjmuje się, że rozwój zabudowy wpłynie na dalsze ograniczenie bioróżnorodności. Realizacja założeń planu i prace budowlane mogą przyczynić się do zmiany charakteru zagospodarowania przedmiotowych nieruchomości.

Czynnikiem powodującym zmniejszenie różnorodności przedstawicieli świata zwierzęcego będzie również wzrost natężenia hałasu, związanego z pracą maszyn budowlanych i zintensyfikowaniem transportu materiałów budowlanych za pomocą ciężkich pojazdów (płoszenie zwierząt).

Na przedmiotowym terenie nie stwierdzono występowania siedlisk zwierząt, roślin i grzybów objętych ochroną i w związku z tym nie dokonano w tym względzie oceny.

Wpływ na klimat lokalny

Nie przewiduje się zmian klimatycznych o zasięgu ponadlokalnym, ewentualne wprowadzenie nowej zabudowy nie powinno wpłynąć znacząco na topoklimat. Plan przewiduje zaopatrzenie w ciepło z zastosowaniem technologii niskoemisyjnych.

Prognozuje się, że emisja zanieczyszczeń, w tym przede wszystkim tlenków azotu, nie będzie przekraczała obowiązujących wartości odniesienia już na powierzchni pasów jezdni lub przy granicy pasa drogowego.

Czasowy wzrost emisji związany będzie z realizacją inwestycji budowlanych, polegających na realizacji budynków usługowych oraz infrastruktury. Emisje zanieczyszczeń gazowych, związanych z pracą silników maszyn budowlanych oraz zanieczyszczeń pyłowych, powstających w wyniku przemieszczania dużych ilości mas ziemnych i stosowania różnego rodzaju materiałów budowlanych, będą miały charakter punktowy i ograniczony czasowo. Ilość zanieczyszczeń wytwarzanych przez maszyny budowlane będzie stosunkowo niewielka ze względu na ograniczoną powierzchnię, na jakiej będą odbywały się roboty oraz ograniczony czas ich przeprowadzania. Pyły powstające podczas prowadzenia prac budowlanych nie będą miały większego znaczenia w kształtowaniu poziomów emisji dla tych terenów (niewielkie odległości unoszenia powodować będzie czasowy wzrost zapylenia o charakterze lokalnym). Emisja ta będzie zjawiskiem czasowym i nie będzie miała większego znaczenia w długofalowym kształtowaniu jakości powietrza na tym terenie.

Wpływ na krajobraz, zabytki i zasoby naturalne

Na skutek realizacji ustaleń planu wprowadzenie nowej zabudowy zmieni charakter krajobrazu. Powstające nowe budynki spowodują, iż teren nabierze charakteru zurbanizowanego.

Realizacja ustaleń projektu planu spowoduje antropizację krajobrazu i prawie w całości zmianę z charakteru naturalnego.

Wprowadzenie powyższej zabudowy terenu spowoduje zmniejszenie potencjału krajobrazowego obszaru projektu planu. Ostateczne zmiany krajobrazowe zależne będą od standardu i formy architektonicznej zabudowy, jakości jej wykonania oraz charakteru urządzonej zieleni.

4. *Oddziaływanie ustaleń projektu planu na formy ochrony przyrody*

Nie przewiduje się oddziaływania ustaleń projektu planu na formy ochrony przyrody.

V. METODY ANALIZY REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU

Przewidywane metody analizy realizacji postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod kątem wpływu na środowisko mogą się odnosić do:

1. oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu,
2. przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, ustaleń dotyczących wyposażenia w infrastrukturę techniczną, ochrony i kształtowania środowiska i ładu przestrzennego, ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków.

Ad 1) W zakresie oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu na środowisko:

- w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o uwarunkowaniach środowiskowych, obowiązywać będzie monitoring środowiska w zakresie i metodach określonych w wydanej decyzji,
- w odniesieniu do pozostałych terenów może to być monitoring państwowy środowiska, prowadzony przez odpowiednie organy administracji państwowej, powołane do badania stanu środowiska,
- w przypadku skarg mieszkańców na uciążliwości prowadzonej działalności w oparciu o uchwalony plan, analizę realizacji mpzp i badanie skażenia środowiska powinien przeprowadzić odpowiedni organ administracji samorządowej.

Ad. 2) W zakresie realizacji przestrzegania ustaleń mpzp powinny być okresowe przeglądy zainwestowania obszaru i realizacji mpzp, wykonywane przez administrację samorządową na potrzeby oceny prowadzonej polityki przestrzennej. Częstotliwość okresowych przeglądów powinna być zgodna z przepisami szczególnymi (ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

Po zrealizowaniu ustaleń projektu planu zaleca się monitoring z zastosowaniem metody wskaźnikowej:

- system unieszkodliwiania ścieków – 2 razy w roku
- przeglądy eksploatacyjne urządzeń oczyszczających w przypadku zrzutu oczyszczonych wód roztopowych i opadowych – 2 razy w roku
- średnie roczne stężenie zanieczyszczeń w powietrzu – 1 raz w roku
- ilość wytwarzanych odpadów – 1 raz w roku.

Za monitoring skutków realizacji postanowień dokumentu odpowiedzialny jest Burmistrz Miasta i Gminy Kórnik.

VI. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Akcesja Polski do Unii Europejskiej nałożyła na Polskę nowe obowiązki, wynikające z konieczności dostosowania prawa polskiego do regulacji unijnych. Ochrona środowiska wraz z Traktatem z Maastricht włączona została przez Wspólnoty Europejskie do spisu ich stałych zadań, dla których określono cele działań zapobiegawczych i regulujących. Istotną rolę odgrywa VI Program Działań Wspólnoty (decyzja nr 1600/2002/WE, Parlamentu Europejskiego i Rady, z 22 lipca 2002 r.).

Obecnie prawo Unii Europejskiej regulujące ochronę środowiska liczy sobie kilkaset aktów prawnych, obejmujących dyrektywy, rozporządzenia, decyzje i zalecenia.

Do priorytetów Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska zaliczyć należy m.in. przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochronę różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie, a także lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych.

Do dokumentów rangi międzynarodowej – wspólnotowej – formułujących cele ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia projektu mpzp zaliczyć można:

- Dyrektywę Rady z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącą oczyszczania ścieków komunalnych (91/271/EWG), nakładającą na Państwa Członkowskie wymóg wyposażenia aglomeracji w systemy zbierania ścieków komunalnych – realizowany w projekcie mpzp poprzez nakaz odprowadzania ścieków bytowych z wszystkich terenów ustalonych projektem planu do sieci kanalizacji sanitarnej lub ogólnospławnej;

- Dyrektywę Rady z dnia 27 września 1996 r. w sprawie oceny i zarządzania jakością otaczającego powietrza (96/62/WE), nakładającą na Państwa Członkowskie obowiązek utrzymania jakości powietrza tam, gdzie jest ona dobra, oraz jej poprawie w pozostałych przypadkach.

- Europejska konwencja krajobrazowa sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000 r. - Promowanie ochrony, gospodarki i planowania krajobrazu oraz organizowanie współpracy europejskiej w tym zakresie, opartej na wymianie doświadczeń, specjalistów i tworzeniu dobrej praktyki krajobrazowej;

- Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska sporządzona w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r. -ochrona prawa każdej osoby, z obecnego oraz przyszłych pokoleń, do życia, w środowisku odpowiednim dla jej zdrowia. Gwarantuje się w sprawach dotyczących środowiska, uprawnienia do dostępu do informacji, udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępu do wymiaru sprawiedliwości zgodnie z postanowieniami niniejszej konwencji;

Na szczeblu krajowym cele ochrony środowiska ustanawiają strategiczne dokumenty rządowe: II Polityka Ekologiczna Państwa oraz Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016. Oba te dokumenty respektują zapisy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 r., mówiące o konieczności zapewnienia przez Rzeczypospolitą Polską ochrony środowiska kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju oraz konieczności zapewnienia przez władze publiczne bezpieczeństwa ekologicznego współczesnemu i przyszłym pokoleniom.

II Polityka Ekologiczna Państwa

Wiodącą zasadą polityki ekologicznej państwa jest zasada zrównoważonego rozwoju, ustanowiona w ramach Konferencji Narodów Zjednoczonych w Rio de Janeiro w 1992 r. Podstawowym założeniem zrównoważonego rozwoju jest takie prowadzenie polityki i działań w poszczególnych sektorach gospodarki i życia społecznego, aby zachować zasoby i walory środowiska w stanie zapewniającym trwałe, nie doznające uszczerbku, możliwości korzystania z nich zarówno przez obecne jak i przyszłe pokolenia, przy jednoczesnym zachowaniu trwałości funkcjonowania procesów przyrodniczych oraz naturalnej różnorodności biologicznej na poziomie krajobrazowym, ekosystemowym, gatunkowym i genowym. Istotą zrównoważonego rozwoju jest równorzędne traktowanie racji społecznych, ekonomicznych i ekologicznych, co oznacza konieczność integrowania zagadnień ochrony środowiska z polityką w poszczególnych dziedzinach gospodarki.

Podstawowym celem polityki jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego kraju, czyli mieszkańców, infrastruktury społecznej i zasobów przyrodniczych. Wśród metod realizacji polityki ekologicznej państwa priorytet ma stosowanie tzw. dobrych praktyk gospodarowania i systemów zarządzania środowiskowego, które pozwalają powiązać efekty gospodarcze z efektami ekologicznymi, zwłaszcza w przemyśle i energetyce, transporcie, rolnictwie, leśnictwie, budownictwie i gospodarce komunalnej, zagospodarowaniu przestrzennym, turystyce, ochronie zdrowia, handlu i działalności obronnej.

Cele szczegółowe polityki ekologicznej państwa ujęto w dwóch grupach: w sferze racjonalnego użytkowania zasobów naturalnych i w zakresie jakości środowiska. Wśród nich, w kontekście zakresu ustaleń projektu mpzp, wymienić należy m.in.: racjonalizację użytkowania wody, jakość wód, realizowany w projekcie planu poprzez zapisy ustalające zasady prowadzenia gospodarki wodno-ściekowej. Dodatkowo projekt planu ustala minimalne powierzchnie biologicznie czynne działek.

Ponadto, dokument wskazuje na konieczność stworzenia spójnego wewnątrznie systemu prawa ochrony środowiska, dostosowanego do wymagań unijnych. Wymaga poddania dokumentów programowych z dziedziny ochrony środowiska (planów, strategii, polityk, itp.) ocenie

ekologicznej skuteczności lub ocenie oddziaływania na środowisko (w formie strategicznych ocen oddziaływania na środowisko), ocenie efektywności kosztowej, konsultacjom społecznym, ocenie zgodności z wymogami Unii Europejskiej.

Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016

Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016 stanowi załącznik do uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 maja 2009 r. w sprawie przyjęcia Polityki. Sporządzona została przez Ministerstwo Środowiska, zgodnie z wymogiem ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska. Omawiany dokument określa cele średniookresowe do 2016 r. oraz wskazuje kierunki działań do wykonania w latach 2009-2012 w odniesieniu do zagadnień związanych z: kierunkami działań systemowych, ochroną zasobów naturalnych, poprawą jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego.

Wśród działań systemowych dokument wymienia aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym i w jego ramach cel dotyczący podnoszenia roli planowania przestrzennego, które powinno być podstawą lokalizacji nowych inwestycji. Wskazuje się na konieczność wdrażania wytycznych, dotyczących uwzględnienia w planach zagospodarowania przestrzennego wymagań ochrony środowiska i gospodarki wodnej, wdrożenie przepisów, umożliwiających przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko już na etapie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, zatwierdzenie wszystkich obszarów europejskiej sieci Natura 2000, uwzględnianie obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, określenie zasad ustalania progów tzw. chłonności środowiskowej oraz pojemności przestrzennej zależnie od typu środowiska, uwzględniania w planach wyników monitoringu środowiska.

Inne programy krajowe to m.in.: Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych (aktualizacja z 2010 r.) oraz Strategia rozwoju województwa wielkopolskiego do 2020 r., której treść zharmonizowana jest z Narodowym Planem Rozwoju na lata 2007-2013, Narodową Strategią Rozwoju Regionalnego oraz projektowanymi, nowymi kierunkami polityk spójności strukturalnej Unii Europejskiej, w tym przede wszystkim Strategią Lizbońską.

Na szczeblu gminnym wyraz realizacji Polityki stanowi Program Ochrony Środowiska Program określił cele strategiczne, zadania w zakresie ochrony środowiska oraz zdefiniował cele średnioterminowe i krótkoterminowe.

Tak więc do najważniejszych dokumentów w omawianym zagadnieniu zaliczyć należy:

1. Koncepcję Przestrzennego Zagospodarowania Kraju do roku 2030,

2. Dyrektywy Unii Europejskiej:
 - 98/83/UE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wód przeznaczonych do spożycia przez ludzi,
 - Dyrektywy Ramowej UE dotyczącej wody, przyjętej w 1997 r.,
 - Dyrektywy 98/15/EC z 27 lutego 1998 r. dot. wprowadzania zanieczyszczeń do wód,
 - Dyrektywy Ramowej w sprawie ogólnych zasad gospodarowania odpadami 75/442/EWG z 15 lipca 1975 r., Dyrektywy 9/31 WE w sprawie odpadów niebezpiecznych,
 - Dyrektywy 43/92 EEC z 21 maja 1992 r. (z późn. zm.) w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory oraz Dyrektywy 79/409/EWG z 2 kwietnia 1979 r. o ochronie ptaków, będąca podstawą tworzenia Europejskiej Sieci Ekologicznej NATURA 2000,

Dokumentami rangi międzynarodowej o charakterze przestrzennym, stanowiącym podstawę do formułowania celów ochrony środowiska w programach krajowych są konwencje międzynarodowe, przyjęte przez stronę polską, m. n.:

- Konwencja Genewska w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości z 1979 r. wraz z II protokołem siarkowym z 1994 r. (Oslo),
- Konwencja Berneńska o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych z 1979 r.,
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Kioto, 1997 r. wraz Protokołem.,
- Konwencja Ramsarska o obszarach wodno – błotnych z 1971 r. ze zmianami w Paryżu (1982 r.) i Regina (1987 r.),
- Konwencja ONZ o ochronie różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro, 1992 r.,
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro, 1992 r.,
- Protokół Montrealski w sprawie substancji zubażających warstwę ozonową z 1987 r. wraz z poprawkami londyńskimi (1990 r.), wiedeńskimi (1992 r.).

Ponadto cele planu uwzględniają zapisy dokumentów strategicznych o randze krajowej. Są to między innymi:

- II Polityka ekologiczna państwa, która nawiązuje do priorytetowych kierunków działań określonych w VI Programie działań Unii Europejskiej w dziedzinie środowiska. Dokument ten wskazuje narzędzia ochrony środowiska, a także problemy związane ze współpracą międzynarodową ze szczególnym uwzględnieniem UE. Swoje cele i zakres działań wyznacza w trzech horyzontach czasowych: do roku 2002, do roku 2010 i do roku 2025.

- Polityka ekologiczna państwa na lata 2009-2012 z perspektywą do roku 2016 przedstawia cele w zakresie rozwiązań systemowych, wśród których wyróżnia włączenie aspektów ekologicznych do polityk sektorowych, a przede wszystkim do energetyki, przemysłu, transportu, gospodarki komunalnej i budownictwa, rolnictwa, leśnictwa i turystyki, aktywizację rynku na rzecz ochrony środowiska, zarządzanie środowiskiem, udział społeczeństwa w działaniach na rzecz ochrony środowisk, rozwój badań i postęp techniczny oraz ponoszenie odpowiedzialności za szkody w środowisku. Dokument ten dostrzega ważną rolę w ekologizacji planowania przestrzennego i użytkowania terenu oraz w edukacji ekologicznej i dostępie do informacji.
- Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Programem działań mówi o zachowaniu całej rodzimej przyrody, bez względu na jej formę użytkowania oraz stopień jej przekształcenia lub zniszczenia.
- Krajowy Program Zwiększania Lesistości, który jest instrumentem polityki leśnej w zakresie kształtowania przestrzeni przyrodniczej kraju, zawiera ogólne wytyczne sporządzania regionalnych planów przestrzennego zagospodarowania w dziedzinie zwiększania lesistości.
- Krajowy Plan Gospodarki Odpadami określa zakres działania niezbędny do zaplanowania zintegrowanej gospodarki odpadami w kraju, w sposób zapewniający ochronę środowiska z uwzględnieniem obecnych i przyszłych możliwości technicznych, organizacyjnych.
- Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych jest programem inwestycji rozbudowy systemów oczyszczalni ścieków w sektorze komunalnym. Program pozwoli na wyeliminowanie nieoczyszczonych ścieków (pochodzących ze źródeł miejskich i aglomeracji) z wód powierzchniowych. Dokument dotyczy także poprawy jakości wód powierzchniowych, będących potencjalnym źródłem poboru ujęć komunalnych. Zamierzeniem Programu jest również pobudzenie inicjatyw lokalnych (nowe miejsca pracy) oraz pełne dostosowanie do wymogów Unii Europejskiej w zakresie wyposażenia w system oczyszczalni ścieków i kanalizacji.

Podsumowując projekt planu zawiera szereg ustaleń gwarantujących lub wpływających na możliwość realizacji ustaleń w zakresie ochrony środowiska, wynikających z treści dokumentów rangi międzynarodowej, szczebla krajowego, wojewódzkiego i gminnego, na równi z rozwiązywaniem problemów społecznych i gospodarczych w dziedzinie urbanistyki i architektury.

VII. PROGNOZA ZMIAN ŚRODOWISKA W WYNIKU REALIZACJI USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. Przyjęte założenia

Zapisy ustaleń projektu planu przygotowane zostały tak, by w możliwie maksymalnym stopniu ograniczyć negatywne oddziaływanie przyszłych aktywności na stan środowiska naturalnego i zdrowie mieszkańców. Szczegółowe lokalizacje nowych inwestycji muszą być ustalane z uwzględnieniem przepisów szczególnych, dotyczących m.in. ochrony środowiska, co stanowi dodatkowe zabezpieczenie przed potencjalną degradacją środowiska.

2. Prognoza skutków wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze

Przewiduje się następujące oddziaływanie ustaleń MPZP na poszczególne elementy środowiska:

Tab. 4. Zróżnicowanie skutków oddziaływania na poszczególne elementy środowiska.

Oddziaływanie pod względem:							
Oddziaływanie na:	bezpośredniości	okresu trwania	Częstotliwości	charakteru zmian	zasięgu	trwałości przekształceń	intensywności przekształceń
świat przyrody i bioróżnorodność	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	negatywne	miejscowe	odwracalne	znaczne
gleby i powierzchnię terenu	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	negatywne	miejscowe	odwracalne	znaczne
powietrze atmosferyczne	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	negatywny	miejscowe	odwracalne	nieznaczne
klimat lokalny	bezpośrednie i wtórne	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe	odwracalne	nieznaczne
klimat akustyczny	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	negatywny	miejscowe	odwracalne	obojętne
wody	pośrednie	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe	odwracalne	nieznaczne
krajobraz i zabytki	pośrednie	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe	częściowo odwracalne	obojętne
ludzi	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe	częściowo odwracalne	nieznaczne

3. Środowiskowe skutki zaniechania realizacji ustaleń planu

Nie przewiduje się żadnych środowiskowych skutków zaniechania planu.

4. Oddziaływanie transgraniczne

Z uwagi na położenie przedmiotowego w znacznej odległości od granicy państwa nie należy spodziewać się transgranicznego oddziaływania ustaleń realizacji planu na środowisko.

5. Oddziaływanie skumulowane

Nie zakłada się oddziaływania skumulowanego, ze względu na charakter planowanych zapisów.

VIII. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ OGRANICZAJĄCYCH NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO ORAZ ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH

Ustalenia analizowanego planu miejscowego są wynikiem kompromisu pomiędzy wymogami ochrony środowiska i życia człowieka, a koniecznością rozwoju urbanistycznego i społecznego. Zaprezentowane rozwiązania są zgodne z ustawodawstwem odrębnym, dokumentami planistycznymi obowiązującymi na terenie gminy i wykorzystują instrumenty planistyczne służące do zrównoważonego rozwoju terenów zurbanizowanych. Korzystanie z walorów środowiska przyrodniczego powinno zakładać zachowanie równowagi tak, aby zapobiegać negatywnej antropopresji.

Negatywne oddziaływanie na środowisko, wynikające z realizacji ustaleń dokumentu planistycznego, może zostać wyeliminowane lub zminimalizowane dzięki podjęciu określonych działań. Tam gdzie nie ma możliwości uniknięcia lub wydatnego zmniejszenia negatywnego wpływu na środowisko, należy stosować kompensację przyrodniczą, która pozwoli zrównoważyć utracony potencjał. Zasady te zostały częściowo zaimplementowane do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, natomiast pozostałe zalecenia powinny zostać uwzględnione na dalszych etapach procesu inwestycyjnego. Są to np.:

- 1) bezwzględne przestrzeganie zapisów prawnych dotyczących ochrony środowiska;
- 2) stosowanie środków technicznych eliminujących ryzyko wystąpienia awarii mogącej wpłynąć negatywnie na jakikolwiek z komponentów środowiska przyrodniczego;
- 3) ograniczenie emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego poprzez: stosowanie technologii „przyjaznych środowisku” (technologie budowlane i eksploatacyjne),
 - stosowanie źródeł energii cieplnej charakteryzujących się niskim stopniem emisji zanieczyszczeń do atmosfery (np. ciepło systemowe, energia elektryczna, gaz ziemny),
 - stosowanie zieleni izolacyjnej w pobliżu punktowych i liniowych źródeł emisji;
- 4) ograniczenie emisji zanieczyszczeń do wód podziemnych i gleby poprzez:
 - docelowo pełne podłączenie obiektów budowlanych do sieci kanalizacji sanitarnej,

- sprawny system zagospodarowania wód opadowych i roztopowych,
- stosowanie technologii „przyjaznych środowisku” (technologie budowlane i eksploatacyjne),
- montaż instalacji pozwalających na oszczędne gospodarowanie wodą,
- właściwe izolowanie elementów infrastruktury, mogących emitować zanieczyszczenia do gleby i wód podziemnych,
- właściwe przygotowanie miejsc postojowych i miejsc składowania odpadów,
- stosowanie środków technicznych i działań zmierzających do ograniczenia ryzyka infiltracji do wód podziemnych zanieczyszczeń w trakcie prac budowlanych;

5) określenie zasad gospodarowania odpadami poprzez:

- uniemożliwienie niekontrolowanego wyrzucania odpadów poprzez zapewnienie sprawnego systemu ich usuwania i właściwe zagospodarowanie terenów otwartych,
- stworzenie możliwości dla selektywnej zbiórki odpadów;

6) ochrona powierzchni ziemi i gleb poprzez:

- utrzymanie możliwie maksymalnej powierzchni biologicznie czynnej,
- ograniczenie zmian geologicznych i morfologicznych do niezbędnego minimum, pozwalającego na właściwe wypełnianie przewidzianych funkcji,
- przeprowadzenie rekultywacji powierzchni terenu po zakończeniu prac inwestycyjnych;

7) minimalizacja niekorzystnego wpływu na różnorodność biologiczną poprzez:

- utrzymanie możliwie maksymalnej powierzchni biologicznie czynnej,
- ograniczenie wycinki drzew do niezbędnego minimum, pozwalającego na właściwe wypełnianie przewidzianych funkcji,
- kompensację trwałego pokrycia terenu zabudową, w drodze utworzenia (w granicach własnego terenu) elementów zieleni urządzonej;

8) minimalizacja niekorzystnego wpływu przyszłego zainwestowania na krajobraz poprzez:

- unikanie wprowadzania zabudowy tymczasowej,
- uporządkowanie i poprawa stanu technicznego istniejącej zabudowy, zwłaszcza przywrócenie walorów obiektom proponowanym do objęcia gminną ewidencją zabytków,
- stosowanie wysokich standardów architektonicznych oraz standardów ładunku przestrzennego dla nowych form zabudowy i zagospodarowania.

Nie przedstawiono rozwiązań alternatywnych ponieważ ustalono wystarczające działania ograniczające negatywne oddziaływania na środowisko.

IX. STRESZCZENIE

Prognoza składa się z dziewięciu części.

W pierwszej części omówiono podstawy formalno-prawne. W drugiej części omówiono metodologię i wykorzystane materiały.

W trzeciej części scharakteryzowano poszczególne elementy środowiska przyrodniczego oraz ich wzajemne powiązania, w tym budowę geologiczną i rzeźbę terenu, warunki geotechniczne i gleby, topoklimat, wody powierzchniowe i wody podziemne, szatę roślinną i świat zwierzęcy, walory środowiska przyrodniczego, obiekty i obszary chronione.

Powierzchnia opracowania to około 9,64 ha. Obszar objęty planem położony jest na wysokości około 68 m npm.

Klimat gminy związany jest z ogólną cyrkulacją mas powietrza napływającego głównie z nad północnego Atlantyku i basenu Morza Śródziemnego. Według regionalizacji klimatycznej W. Okołowicza gmina położona jest na skraju regionu śląsko-wielkopolskiego, reprezentującego obszar słabnącej przewagi wpływów oceanicznych. Amplitudy temperatur są tutaj mniejsze od przeciętnych w Polsce, wiosna i lato wczesne oraz długie, zima łagodna i krótka, z nietrwałą pokrywą śnieżną. Długość okresu wegetacyjnego wynosi około 220 dni. Roczna suma opadów wynosi ca 500-550 mm. Podobnie jak na większości terytorium kraju, również w rejonie przeważają wiatry zachodnie.

Wody gruntowe swym charakterem i głębokością występowania odzwierciedlają cechy konfiguracyjne terenu oraz budowę geologiczną jego podłoża. Duże połacie gminy to obszary pozadolinne o nieciągłym zwierciadle wody. Woda gruntowa występuje tu w podglinowych utworach piaszczysto-żwirowych i śródglinowych soczewach piasków i żwirów. Zwierciadło ma charakter napięty lub obserwuje się jedynie ślady wody w postaci sączeń. Okresowo po intensywnych opadach oraz w czasie wiosennych roztopów bardzo prawdopodobne jest utrzymywanie się wody na stropie słabo przepuszczalnego podłoża, w skrajnych przypadkach nawet na powierzchni terenu.

Sam teren objęty projektem planu prezentuje przeciętne walory przyrodnicze i ponadprzeciętne krajobrazowe. Przedmiotowy teren uprawiany jest w większości rolniczo. Możliwe do występowania na tym terenie rośliny i zwierzęta opisane zostały w rozdziale dot. szaty roślinnej i świata zwierzęcego. Nie zaobserwowano w granicach opracowania występowania gatunków roślin, grzybów i zwierząt objętych ochroną gatunkową, a także zagrożonych wyginięciem lub rzadkich. Realizacja planu wpłynie negatywnie na roślinność na przedmiotowym terenie poprzez zakładane znaczne utwardzenie i przekształcenie roślinności w roślinność urządzoną, być może nawet gatunkami obcymi. Zakłada się również, że zwierzęta bytujące na przedmiotowym terenie przeniosą się na terenie sąsiednie. Na omawianym obszarze nie ma większych emitorów zanieczyszczeń atmosfery. Nad omawiany

teren przedostają się natomiast napływowe zanieczyszczenia. Czynnikiem o bardziej lokalnym znaczeniu jest niska emisja (głównie SO₂ i pył). Dlatego też bardzo duże znaczenie ma podejmowanie działań mających na celu jej ograniczenie.

Zauważyć należy, iż na obszarze opracowania nie funkcjonują żadne istotne źródła hałasu. W sytuacji realizacji zamierzeń planu zakłada się hałas związany z przejazdami samochodów osobowych.

W rozdziale IV skupiono się na analizie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W rozdziale V opisano metody analizy realizacji postanowień projektu planu.

W zakresie oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu na środowisko:

- w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o uwarunkowaniach środowiskowych, obowiązywać będzie monitoring środowiska w zakresie i metodach określonych w wydanej decyzji,
- w odniesieniu do pozostałych terenów może to być monitoring państwowy środowiska, prowadzony przez odpowiednie organy administracji państwowej, powołane do badania stanu środowiska,
- w przypadku skarg mieszkańców na uciążliwości prowadzonej działalności w oparciu o uchwalony plan, analizę realizacji mpzp i badanie skażenia środowiska powinien przeprowadzić odpowiedni organ administracji samorządowej.

W zakresie realizacji przestrzegania ustaleń mpzp powinny być okresowe przeglądy zainwestowania obszaru i realizacji mpzp, wykonywane przez administrację samorządową na potrzeby oceny prowadzonej polityki przestrzennej. Częstotliwość okresowych przeglądów powinna być zgodna z przepisami szczególnymi (ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

W rozdziale VI wskazano na cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu. W rozdziale VII przeprowadzono prognozę zmian środowiska w wyniku realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W rozdziale VIII zaproponowano rozwiązania ograniczające negatywne oddziaływanie na środowisko oraz rozwiązania alternatywne. Negatywne oddziaływanie na środowisko, wynikające z realizacji ustaleń dokumentu planistycznego, może zostać wyeliminowane lub zminimalizowane dzięki podjęciu określonych działań. Tam gdzie nie ma możliwości uniknięcia lub wydatnego zmniejszenia negatywnego wpływu na środowisko, należy stosować kompensację przyrodniczą, która pozwoli zrównoważyć utracony potencjał. Rozdział IX zawiera streszczenie dokumentu.

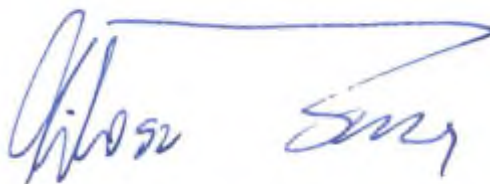
Przyjęcie proponowanego rozwiązania planistycznego nie wywoła niepożądanych zmian w środowisku.

Poznań, dnia 30.03.2023 r.

OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Oświadczam, że jako autor prognozy spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Miłosz Sura